

32001L0040

L 149/34

URADNI LIST EVROPSKIH SKUPNOSTI

2.6.2001

DIREKTIVA SVETA 2001/40/ES
z dne 28. maja 2001
o medsebojnem priznavanju odločb o izgonu državljanov tretjih držav

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 63(3) Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Francoske republike ⁽¹⁾,

ob upoštevanju mnenja Evropskega parlamenta ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pogodba določa, da mora Svet sprejeti ukrepe v zvezi s politiko priseljevanja na področju pogojev za vstop in prebivanje, pa tudi na področju nezakonitega priseljevanja in nezakonitega prebivanja.
- (2) Evropski svet je dne 15. in 16. oktobra 1999 v Tampereju ponovno potrdil svojo namero ustvariti območje svobode, varnosti in pravice. V ta namen mora skupna evropska politika glede azila in preseljevanja težiti k pravičnemu ravnanju z državljani tretjih držav in k boljšemu upravljanju migracijskih tokov.
- (3) Za zagotovitev večje učinkovitosti pri izvrševanju odločb o izgonu in boljšega sodelovanja med državami članicami je potrebno medsebojno priznavanje odločb o izgonu.
- (4) Odločbe o izgonu državljanov tretjih držav morajo biti sprejete v skladu s temeljnimi pravicami, kakor jih zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin z dne 4. novembra 1950, zlasti člena 3 in 8 te konvencije, in Ženevska konvencija o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, in kakor izhajajo iz ustavnih načel, skupnih državam članicam.
- (5) V skladu z načelom subsidiarnosti cilja predlaganega ukrepa, to je sodelovanja med državami članicami pri izgonu državljanov tretjih držav, ni mogoče zadovoljivo doseči na ravni držav članic in ga torej zaradi učinkov načrtovanega ukrepa lahko bolje doseže Skupnost. Ta direktiva ne presega meja, potrebnih za doseganje tega cilja.
- (6) V skladu s členom 3 Protokola o stališču Združenega

kraljestva in Irske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, je Združeno kraljestvo dne 18. oktobra 2000 pisno sporočilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.

- (7) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in k Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ni udeležena pri sprejetju te direktive in zato ta zanjo ni zavezujoča niti je ni obvezana uporabljati. Ker je namen te direktive nadgraditi schengenski pravni red po določbah naslova IV Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, se Danska v skladu s členom 5 Protokola v šestih mesecih po tem, ko Svet sprejme to direktivo, odloči, ali jo bo prenesla v svojo notranjo zakonodajo ali ne.
- (8) Kar zadeva Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško, pomeni ta direktiva nadaljnji razvoj schengenskega pravnega reda v smislu sporazuma, ki je bil sklenjen dne 18. maja 1999 med Svetom Evropske unije in tema dvema državama. Na podlagi postopkov, določenih v Sporazumu, se pravice in obveznosti, ki izhajajo iz te direktive, uporabljajo tudi za ti dve državi ter za odnose med tema dvema državama in državami članicami Evropske skupnosti, na katere je ta direktiva naslovljena –

SPREJEL NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

1. Namen te direktive je, ne da bi to posegalo v obveznosti iz člena 23 in v uporabo člena 96 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985, ki je bila podpisana v Schengnu dne 19. junija 1990, v nadaljnjem besedilu „Schengenska konvencija“, omogočiti priznanje odločbe o izgonu, ki jo izda pristojni organ ene od držav članic, v nadaljnjem besedilu imenovane „država članica izdajateljica“, zoper državljana tretje države, ki se zadržuje na ozemlju druge države članice, v nadaljnjem besedilu imenovane „država članica izvršiteljica“.

2. Vsaka odločba, ki se sprejme na podlagi odstavka 1, se izvrši v skladu z ustrežno zakonodajo države članice izvršiteljice.

3. Ta direktiva se ne uporablja za družinske člane državljanov Unije, ki so uresničevali svojo pravico do prostega gibanja.

⁽¹⁾ UL C 243, 24.8.2000, str. 1.

⁽²⁾ Mnenje z dne 13. marca 2001 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

Člen 2

V tej direktivi pomeni:

- (a) „državljan tretje države“ vsako osebo, ki ni državljan katere od držav članic,
- (b) „odločba o izgonu“ vsako odločbo, ki odreja izgon in jo je sprejel pristojni upravni organ države članice izdajateljice,
- (c) „izvršilni ukrep“ vsak ukrep, ki ga je sprejela država članica izvršiteljica za izvršitev odločbe o izgonu.

Člen 3

1. Izgon, naveden v členu 1, zadeva naslednje primere:

- (a) zoper državljana tretje države se izda odločba o izgonu, kadar ta pomeni hudo in perečo grožnjo za javni red ali za nacionalno varnost, in to v naslednjih primerih:
 - kadar ga država članica izdajateljica obsodi zaradi kaznivega dejanja, ki se kaznuje z odvzemom prostosti najmanj enega leta,
 - kadar obstajajo resni razlogi za prepričanje, da je državljan tretje države storil huda kazniva dejanja, ali trdni dokazi, da namerava storiti takšna dejanja na ozemlju države članice.

Če ima prizadeta oseba dovoljenje za prebivanje, ki ga je izdala država članica izvršiteljica ali druga država članica, se država izvršiteljica brez poseganja v člen 25(2) Schengenske konvencije posvetuje z državo izdajateljico in državo, ki je izdala dovoljenje. Kadar obstaja odločba o izgonu, ki je bila izdana na podlagi te točke, se dovoljenje za prebivanje lahko odvzame, če to dopušča nacionalna zakonodaja države, ki je dovoljenje izdala;

- (b) zoper državljana tretje države se izda odločba o izgonu, če ta ne ravna v skladu z nacionalnimi predpisi glede vstopa in prebivanja za tujce.

V obeh primerih iz točk (a) in (b) država članica izdajateljica ne sme razveljaviti ali začasno zadržati izvršitve odločbe o izgonu.

2. Države članice uporabljajo to direktivo ob ustreznem spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

3. Ta direktiva se uporablja brez poseganja v določbe Konvencije o določitvi države, pristojne za preučitev prošenj za azil, vloženih v eni od držav članic Evropskih skupnosti (Dublinska konvencija), in v sporazume o ponovnem sprejemu oseb med državami članicami.

Člen 4

Države članice zagotovijo, da lahko prizadeti državljan tretje države v skladu z nacionalno zakonodajo države članice izvršiteljice sproži postopek zoper vsak ukrep, naveden v členu 1(2).

Člen 5

Varstvo osebnih podatkov in varnost podatkov se zagotavljata v skladu z Direktivo 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ⁽¹⁾.

Brez poseganja v člena 101 in 102 Schengenske konvencije se spisi z osebnimi podatki uporabljajo v okviru te direktive le za namene, opredeljene v njej.

Člen 6

Organi države članice izdajateljice in države članice izvršiteljice uporabijo pri izvajanju te direktive vse ustrezne načine sodelovanja in izmenjave informacij.

Država članica izdajateljica v čim krajšem času in na ustrezen način priskrbi državi članici izvršiteljici vse dokumente, ki so potrebni za dokazovanje nadaljnje izvršljivosti odločbe, pa tudi v skladu z ustreznimi določbami priložnika SIRENE, kadar je to primerno.

Država članica izvršiteljica najprej preuči položaj prizadete osebe za zagotovitev, da niti ustrezni mednarodni instrumenti niti pristojni nacionalni predpisi niso v nasprotju z izvrševanjem odločbe o izgonu.

Država članica izvršiteljica obvesti državo članico izdajateljico o izvedbi izvršilnega ukrepa.

Člen 7

Države članice medsebojno poravnajo morebitna finančna neravnovesja, ki bi lahko nastala zaradi uporabe te direktive, kadar se izgon ne more izvršiti na stroške prizadetega(-ih) državljana(-ov) tretje države.

Za zagotovitev izvajanja tega člena Svet, ki odloča na predlog Komisije, sprejme ustrezna merila in praktične rešitve pred 2. decembrom 2002. Ta merila in praktične rešitve prav tako veljajo za izvajanje člena 24 Schengenske konvencije.

Člen 8

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do 2. decembra 2002. O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicovanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila glavnih določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

Člen 9

Ta direktiva začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Člen 10

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti.

V Bruslju, 28. maja 2001

Za Svet

Predsednik

T. BODSTRÖM
